

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

سیما (سوژا)

۱۳ اگست ۲۰۱۲

وضعیت زنان در بامیان

زنان و دختران بامیان در وضعیت های بحرانی زندگی به سر می برند و هر روز با مشکلات مختلف دست و پنجه نرم می کنند و مشکلات متعدد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی دامنگیر شان است. در ولایت مذکور نماینده های امپریالیزم به نام های مختلف از انجوا، حقوق زن، حقوق بشر، مؤسسه و... که با نقاب های دروغین در مقابل مردم ظاهر می شوند و همیشه شعارشان کمک به مردم فقیر، یتیم و بی سرنوشت جامعه است اما، هرگز چنین نبوده است، بلکه از بی سواد، تنگ دستی و نام مردم فقیر، یتیم و زحمتکش سوء استفاده می کنند و جیب هائی که در طی چند سال پر نشده به خاطر پرکردن آن تلاش دارند، نه به مردم و این اشخاص فساد پیشه و حق ستیز خوب درک کرده اند که جنس اناث زیر ستم های چند لایه قرار دارند و از نعمت علم و دانش محروم و در انحصار مردهائی که فقط خود را انسان می گویند زندگی میکنند و از سوی دیگر به اصطلاح نهادهائی چون جامعه مدنی، کمسیون مستقل حقوق بشر، وزارت امور زنان و ده ها انجوا دیگر که بعد از جلسه بن به افغانستان وارد شدند همیشه داد از حقوق زن، حقوق بشر و... می زنند، اما در عمل هرگز با گفتارشان يك چیز نبوده است بلکه این نهاد ها وابسته به دولت و نیروهای خارجی اشغالگراند که از این قشر محروم و مظلوم استفاده ابزاری نموده و مردم را فریب می دهند، اگرچنین نیست پس با سرا زیر شدن میلیارد ها دالر در این کشور چرا هیچ گونه تغییری در وضعیت زندگی زنان دیده نمیشود.

در مؤسسات، انجواها و ادارات دولتی زنان صرف حضور فزیکتی داشته و از آنان برای بازار یابی و تجارت استفاده می کنند مشیت نمونه خروار می توان از رئیس شورای قریه های کته خانه و آخندان و... نامبرد. زنان بامیان به جای این که در مکاتب به درس و تعلیم خود ادامه بدهند، مجبور اند زمینهای غاصبین و فیودال ها را خیشاوه نمایند و آن هم زمین های همین زحمتکشان است که گرگ های درنده از طریق دزدی و زور تفنگ غصب و تصاحب کرده اند و صاحبان اصلی شان از صبح تا شب در خانه های این فیودالان خیانت کار و جنایت پیشه به خاطر زنده ماندن خود زحمت می کشند و عرق می ریزند، حیوانات و اطفال آنان را پرورش می دهند و به خاطر نداشتن امکانات بهداشتی با امراض مختلف دچار و از آن رنج می برند، به جای این که برای سرنوشت و آینده خود قلم و کاغذ به دست بگیرند

برای زمستان فیودالان، اربابان، جنگسالاران تپك می سازند وازکوه ها هیزم جمع آوری می کنند وبا پاهای برهنه در دشت ها وکوه های مملو از سنگ وخاك بز، گاو، گوسفند و...را می چرانند، به جای این که دردها وغم های خود را به نماینده های واقعی زحمتکشانشان برسانند، از ترس همان اشخاص در گلو خفه می کنند، به جای این که درشفاخانه ها تداوی و یا ولادت کنند درطویله ها جان می دهند وبه سن های خرد بدون رضایت به زور به شوهر داده می شوند.